

Vấn Đề Kiện Trung Cộng Ra Toà Án Quốc Tế

Nguyễn Văn Canh
6 tháng 11, 2019

Bối Cảnh của Vấn Đề:

Ngày 6 tháng 10, 19, một buổi “Toạ Đàm Khoa Học, Vùng Biển Tư Chính và Luật Pháp Quốc Tế” do một Cơ Quan của Bộ Ngoại Giao Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa tổ chức tại Hà Nội. Trước đó, vào ngày 3 tháng 7, Trung cộng phái Tàu HD 8 Khảo Cứu Địa Chất xuống tìm dò dầu tại khu vực này, với sự bảo vệ thường trực của 2 tàu hải cảnh có vũ trang. Vào lúc có buổi Toạ Đàm này, HD 8 vẫn còn đang hoạt động và có lúc được khoảng 80 tàu các loại, gồm cả dân quân biển, tàu hàng, tàu hải cảnh vũ trang của TC lui tới bảo vệ. Sau đó HD 8 còn khảo sát địa chất suốt dọc bờ biển Việt Nam, có khi **chỉ cách bờ biển Quảng Ngãi 150- 160 cây số**..

Cách đây 2 năm, cũng tại khu vực Tư Chính- Vũng Mây này, **lãnh đạo VC đã bị Trung cộng buộc phải đuổi Công ty khai thác Dầu Hoả Tây Ban Nha là Repsol**, dù có kế hoạch từ nhiều năm trước, đang hoạt động và vào lúc đó bắt đầu hút được dầu từ thềm lục địa của Việt Nam. Lãnh đạo VC không những bị “mất ăn” do việc chia lời từ hút dầu thô trong đáy biển mà **còn phải bồi thường thiệt hại** mất hơn 400 triệu MK cho Repsol vì bội ước. Chưa nói tới việc VC phải **gánh chịu tội nhục trước quốc tế**.

Kể từ khi HD 8 bắt đầu xâm nhập vào thềm lục địa Việt Nam, Đảng Cộng Sản Việt Nam không có một động thái gì để bảo vệ lãnh hải, ngoại trừ mãi tới 15 ngày sau (ngày 18 tháng 7) mới có lời tuyên bố của phát ngôn viên Bộ Ngoại Giao lên tiếng việc TC xâm nhập khu Đặc Quyền Kinh Tế và Thềm Lục địa VN, và phải mãi tới ngày 15 tháng 10, Phó Thủ Tướng kiêm Bộ trưởng Ngoại Giao VC, Phạm Đình Minh tuyên bố tại Hội Nghị ASEAN tổ chức tại Đà Lạt tố cáo hành vi đơn phương của TC xâm phạm chủ quyền của Việt Nam. Tàu HD 8 của TC rút về Trung Hoa vào cuối tháng 10 trong khi đó TC lại phái tàu Lan Kinh 982 vào thềm lục địa VN của quần đảo Hoàng Sa.

Trước **thái độ nhu nhược của lãnh đạo VC** và ám chỉ hành vi mặc thị “công nhận” vùng biển này của ngoại bang, Thiếu tướng Lê Mã Lương, “một anh hùng trong quân đội VC”, là một khách được mời đến dự buổi toạ đàm, khi phát biểu về việc bảo vệ vùng Tư Chính, đã nêu ra 2 điểm:

a) *Có kiện TQ ra Toà Án Quốc tế không? Cần phải có câu trả lời dứt khoát;*

b) *Nếu để mất bãi Tư Chính thì sao? Thiếu tướng Lương thêm: Có chiến đấu tới cùng không? Và mất bãi Tư Chính là mất hết, cần có câu trả lời cho rõ.*

Nếu mất Bãi Tư Chính, “*tôi sẽ cầm đầu anh em cựu chiến binh để hỏi {tội} Ban Đối Ngoại Trung Ương, Ban Đối Ngoại Quốc Phòng*”.

Để trả lời chỉ trích và đòi hỏi của Thiếu tướng Lương, vào ngày 15/10, khi tiếp xúc với cử tri quận Tây Hồ, Tổng Bí Thư CSVN Nguyễn Phú Trọng nói rằng Đảng CS, chính phủ và Tổng bí thư là người có trách nhiệm, có yêu nước, ngoài vài lời chỉ trích cá nhân Th. T. Lương. Trọng tuyên bố: “*Phải đặt vấn đề trong tổng thể, phải kiên quyết bảo vệ độc lập chủ quyền biển đảo, toàn vẹn lãnh thổ của tổ quốc, nhưng vẫn phải duy trì môi trường hoà bình, ổn định. Xử lý mối quan hệ lúc này không đơn giản, phải khôn khéo, giữ cho mối quan hệ cho tốt*” Reuters còn thêm lời của Trọng: “*nặng về bên nào cũng bị phê phán*”....” Tuy nhiên Trọng không dám nhắc tới tên Trung Cộng, là thủ phạm xâm lăng lãnh hải.

Và khi khai mạc Hội Nghị TƯ 11, ngày 7 tháng 10, TBT Nguyễn Phú Trọng, **mới** yêu cầu Hội Nghị “*cập nhật tình hình Biển Đông và Bãi Tư Chính và tìm biện pháp phù hợp*”.

Trong một thư ngỏ đề ngày 18/10 Thiếu tướng Nguyễn Trọng Vĩnh nói rằng: *Tình hình rất cấp bách ở Biển Đông . Giống như người bàng quang, và thờ ơ, Hội Nghị TƯ không đưa ra nổi một Nghị Quyết kịp thời dứt khoát đối phó với tình hình..... {Nguyễn Phú Trọng} viện dẫn lý do phải khôn khéo. Để làm gì? Để đánh lạc hướng? Để câu giờ? Để nguy, biện để trốn tránh trách nhiệm hay sao? Hiện nay có quốc tế ủng hộ, có sẵn hồ sơ, chúng có, còn chờ gì nữa mà **không đưa “vu TC xâm lăng này” ra trước toà án quốc tế** .*

II. Bang Giao TC- VC và Vấn Đề Toà Án Quốc Tế

Trong một sứ mạng là tìm một Giải Pháp Cho Biển Đông, Quách bá Hùng, Phó chủ tịch Quân Ủy trung Ương, kiêm Ủy Viên Chính Trị Bộ của TC sang Hà nội họp với Nguyễn phú Trọng, Tổng bí Thư, Nguyễn tấn Dũng, Ủy viên Chính Trị Bộ, Thủ tướng từ ngày 12 đến 18 tháng 4, 2011 với các nhiệm vụ mà VC phải làm là:

- a) Tham Khảo Hữu Nghị về vấn đề Biển Đông;
- b) Cấm chỉ các thế lực bên ngoài can dự vào tranh chấp giữa 2 quốc gia và
- c) Hướng dẫn công luận và cảnh giác tránh đưa ra những lời tuyên bố, hay bình luận hoặc có hành động làm tổn hại tình hữu nghị và tin cậy giữa nhân dân hai nước.

Hùng gặp riêng Phùng quang Thanh về hợp tác giữa 2 quân đội. Trong thời gian 6 ngày này, còn có 2 cuộc họp khác:

- a) Vương thế Tuấn, Chánh án Toà Án Nhân Dân Tối Cao TC sang gặp Nguyễn minh Triết, Chủ tịch nước về việc vận dụng hệ thống Tư Pháp, An ninh, Cảnh Sát của Nhà Nước CS để khống chế các chống đối, kể cả biểu tình;
- b) Lê hồng Anh, Thường Trưc Ban Bí Thư sang Bắc Kinh gặp Mạch kiến Trụ, Bộ trưởng Công An về sự hợp tác giữa 2 đảng trong nhiệm vụ thi hành Thoả Thuận về Biển Đông.

Nội dung các buổi họp trên được hợp thức hoá bằng một Hiệp ước giữa 2 chính phủ. Hiệp Ước có tên là **"Thoả Thuận về Giải Pháp cho Tranh Chấp Biển Đông"** ký giữa Thứ trưởng Ngoại Giao VC Hồ xuân Sơn với đối tác là Thôi thiên Khải tại Bắc Kinh ngày 25 tháng 6, 2011 (1).

Nhìn vào nội dung các cuộc họp này, người ta có thể thấy rõ rằng phía TC qui định trách nhiệm cho toàn thể lãnh đạo VC phải thi hành **mệnh lệnh là làm sao KHÔNG có một chống đối nào, kể cả của dân Việt về chủ quyền của TC trên Biển Đông của Việt nam.** Như thế, **VC đã âm thầm chấp nhận TC có chủ quyền trên Biển Đông của VN.** Nay phải thi hành như thế nào để không bị dân chúng chống đối.

Đến 1 tháng 5, 2014 TC cho tàu tìm dò dầu HD 981 với sự yểm trợ của khoảng 40 tàu có vũ trang xuống hoạt động tại phía Nam đảo Tri tôn trên thềm lục địa trong vùng quần đảo Hoàng Sa của Việt nam. Tàu TC ra lệnh cho tàu cảnh sát biển VN không được tới gần 3 hải lý, rồi 4 hải lý. **Phùng quang Thanh, Bộ trưởng quốc phòng VC ra lệnh cho tàu cảnh sát VN đứng xa, cách HD 981 12 hải lý.** Dù tàu VC ở quá xa, Tàu chiến TC vẫn đâm chìm tàu cảnh sát biển của VN, gây ra một số người chết và bị thương. Trước sự ươn hèn của VC, dân chúng Việt phẫn nộ đối với cuộc xâm lăng trắng trợn này, biểu tình chống đối, nổi lên đốt phá hăng xướng của TC ở Bình Dương, công nhân Tàu phải chạy trốn sang Cao Miên. Tại Hà Tĩnh, vài công nhân TC bị giết, khiến nhà cầm quyền TC phải mang tàu đến để chở 4,000 công nhân về Hoa Lục.

Vì rối loạn này, **Nguyễn phú Trọng xin gặp Tập cận Bình để tìm giải pháp nhưng không được trả lời.** Trước tình thế đó, **lãnh đạo VC tỏ ra lúng túng.** Một mặt, không dám chống lại hành vi xâm lăng của TC, và mặt khác không dám dẹp cơn cuồng phong của dân chúng. Giải pháp mà chúng chọn là chia nhau đi giải thích để trấn an dân chúng. Nguyễn phú Trọng nhân danh đại biểu của cử tri, gặp họ tại quận Tây Hồ, Hà Nội. Trương tấn Sang, lúc này là Chủ Tịch Nước gặp cử tri tại Sài gòn. Cả hai có nói đến chủ quyền và phải bảo vệ. Họ nói một cách vu vơ mà thôi. **Nguyễn tấn Dũng** là Thủ tướng vào ngày 11 tháng 5 đi Miến Điện tham dự Hội Nghị ASEAN, mạnh miệng hơn tuyên bố rằng {TC} là nguyên nhân gây ra nguy hiểm cho an toàn lưu thông trên Biển Đông, rằng **không đánh đổi chủ quyền lấy tình hữu nghị viễn vông.** Đến ngày 21, Dũng đi Manila gặp TT Aquino, nói chuyện về vụ Phi kiện TC ra toà án quốc tế. Nói chuyện theo lối xã giao mà thôi.

3 lãnh đạo VC trên chỉ nói xuông để làm cho dân chúng Việt an lòng, chứ thật tình chúng không có ý gì khác, chẳng hạn như xách động dân chúng chống lại hành vi xâm lăng của Bắc Kinh. Các tuyên bố của Trọng, Sang, Dũng đã vi phạm nhưng cam kết do Quách bá Hùng đưa ra và Hiệp Ước ký ngày 25, 6, 11: "không được có một tuyên bố nào làm tổn hại đến lòng tin của phía bên kia." Vì thế, **Bắc kinh nghĩ rằng lãnh đạo VC có âm mưu làm phản.** Để ngăn chặn trước âm mưu làm phản này, TC cử Dương khiết Trì sang Hà nội. Ngày 20 tháng 6, 2014, họ Dương đến Hà nội, nêu ra **4 KHÔNG** bắt VC phải tuân theo:

1. KHÔNG được đánh giá thấp quyết tâm bảo vệ Chủ Quyền của TC đối với các đảo ở Biển Đông. Nghĩa là các đảo thuộc Hoàng Sa và Trường Sa là của TC. TC sẽ dùng sức mạnh để bảo vệ.
2. KHÔNG được dùng các "tư liệu" mà VN có để tự nhận có chủ quyền lịch sử trên Biển Đông

3. KHÔNG được lôi kéo các nước khác can thiệp vào Biển Đông
4. KHÔNG được phá bỏ mối quan hệ tốt đẹp giữa TC và VC sau 20 năm hình thành quan hệ giữa 2 nước.

Họ Dương còn nhấn mạnh rằng: **LÃNH ĐẠO VC LÀ NHỮNG ĐỨA CON HOANG, PHẢI TRỞ VỀ VỚI TỔ QUỐC KHÔ ĐAU ĐỂ ĐƯỢC THA THỨ** ⁽²⁾

Cái KHÔNG thứ 3 chỉ gồm thương thảo song phương, không gia nhập các nhóm quốc gia để thương thảo (đa phương) với TC về các vấn đề Biển Đông (kể cả **không được đưa vấn đề ra Toà án quốc tế**), **không liên minh quân sự với bất cứ quốc gia nào**, không cộng tác với một quốc gia nào để chống quốc gia kia, không cho ngoại quốc đóng quân trên lãnh thổ.

Truyền thông TC phổ biến hình này tại Bắc Kinh và cước chú rằng hình chụp trong buổi họp với lãnh đạo VC ở Hà nội.

Căn cứ vào những gì mà hai đảng và hai nhà nước đã hiểu rõ và đã cam kết, thì lãnh đạo VC trong vụ HD 8 này “cố tình trì hoãn” hay “câu giờ” như tướng Nguyễn trọng Vĩnh nêu ra, hay lãnh đạo VC đã cố né tránh hành động như tướng Lê mã Lương gay gắt đòi hỏi phải đưa ra Toà án Quốc tế. Lý do quan trọng là **Lãnh đạo VC đã ngầm chấp thuận cho TC có chủ quyền trên Biển Đông , nay chúng không thể chống lại được**. Rồi, áp lực dữ dội từ TC không phải chỉ như Dương khiết Trì nói thẳng vào mặt lãnh đạo VC là đứa con hoang, mà còn xa hơn, dữ dội hơn mà Hoàn Cầu Thời báo nhiều lần nhắc nhở rằng nếu phải dùng trận chiến để thu hồi quần đảo Nam Sa (Trường Sa), thì kẻ phản bội (lãnh đạo VC) sẽ là vật tế thần.

Nguyễn phú Trọng như ở trên đã than phiền: **NẶNG VỀ BÊN NÀO CŨNG BỊ PHÊ PHÁN**. Thực ra đây quả là trên “đe dưới búa”: dưới là dân tộc nổi lên vì lãnh đạo VC làm tay sai bán nước cho giặc, còn trên là cái búa của Quan Thầy TC chỉ chờ đập xuống đầu chúng. Cái búa dính liền với cái liềm treo ngay trên tường phòng hội.

Tướng cũng nên thêm vào đây sự kiện Chủ tịch Quốc Hội Nguyễn thị Kim Ngân đến thăm Bắc Kinh ngày 8 tháng 7, trong khi đó HD 8 đã bắt đầu hoạt động từ 5 ngày trước. **Tập cận Bình bảo Thị Ngân phải lo đến Đại Cục**. Tại sao chú tâm vào Đại Cục vào thời điểm này? Đây dĩ nhiên không phải là việc ngẫu nhiên. HD 8 với các chiến hạm của TC yểm trợ hoạt động ở Bãi Tư Chính là chuyện nhỏ, không nên để tâm đến, vì đây chỉ là hoạt động bình thường để xác nhận chủ quyền của TC trên Biển Đông. **Không được nêu vấn đề nào, kể cả đưa vấn đề ra Toà Án Quốc Tế**. Biển Đông đã là của TC rồi, như Cảnh Sản, Phát ngôn Viên TC tuyên bố VN phải rút dần khoan Rosnef (đang hoạt động ở Nam Côn Sơn)..... ra khỏi lãnh hải của TC.

Và Đại Cục là gì, mà họ Tập “truyền” cho Thị Ngân và có vẻ âm thầm, không thấy phơi bày ra? Có hai cái Cục mà Thị Ngân được “mang” về. Một cái nhỏ và một cái lớn :

- Cục nhỏ là những gì mà nhiều người đề cập nằm trong Hiệp Ước mật Thành Đô: khu tự trị, rồi một tỉnh của TC và
- Cục to hơn, lớn hơn? Đó là những gì được vẽ trên hai Bích chương mà một số thanh niên TC (trong số khoảng hai trăm sang Sài gòn diễn hành nhân dịp Olympic 2008), dương cao trước Hạ Nghị Viện

VNCH ở Sài Gòn. Một cái có **hình người đàn bà (?), đội trên đầu 5 quả trứng** (năm Châu lục) với chú thích One World One Dream (Một Thế Giới Một Giấc Mơ) và một bích chương khác với chú thích One World One Dream One China. Đó là giấc mơ “Thế Kỷ của Người Tàu” vào năm 2049.

Hai Cục này nặng quá mà Thị Ngân được Tập cho “mang về” , thì **còn hơi sức đâu mà đi kiên cáo!**

Tóm lại **đó là lý do VC không dám kiên TC ra toà án quốc tế.**

III. Phán Quyết Toà La Haye.

Ngày 12 tháng 7 năm 2016, Toà Trọng Tài Thường Trực ở La Haye, Hà Lan sau hơn 3 năm nghe tranh tụng giữa Phi Luật Tân và Cộng Hoà Nhân Dân Trung Hoa đã ban hành một phán quyết chung thẩm. Toà đã quyết định rằng TC không có cơ sở để nhìn nhận chủ quyền lịch sử trên vùng bản đồ 9 đoạn (bản đồ lưỡi bò) ở Biển Đông. Đây là hành vi bất hợp pháp.

- Phán quyết đề cập đến **tính cách pháp lý của 10 bãi đá/ cát/san hô ngầm trong vùng lưỡi bò.** Hai trong số này là Bãi Cạn Scarborough và Second Thomas là của Phi. **Còn lại 8 bãi khác là Subi, Kennan, Hughes, Gaven, Gạc Ma, Vành Khăn, Chữ Thập và Châu Viên của Việt nam.**
- Ngoài ra, Phán quyết có quyết định về tính cách bất hợp pháp về hoạt động của các tàu hải giám TC và các tàu đánh cá của các ngư dân TC hanh nghề trong vùng đặc quyền kinh tế của Phi, bắt kể đến quyền của chủ quyền của Phi v.v.

Vì khiếu nại của Phi về tính cách bất hợp pháp **của toàn vùng lưỡi bò của TC trong đó đa số thuộc về VN.** Vùng này chiếm đến 80-90% của Biển Đông có diện tích là 3.5 triệu km². **Như thế, đây thực sự là phán quyết về Biển Đông của VN. Nếu VN kiện về tính cách phi pháp về chủ quyền của TC trên Biển Đông, thì việc thắng kiện rất dễ dàng.**

Vì phán quyết ấy có giúp vào bảo vệ chủ quyền của VN trên Biển Đông (dù CHXHCNVN không kiện), Uỷ Ban Bảo Vệ Sự Vẹn Toàn Lãnh Thổ, tại Hoa Kỳ, đã nhân danh người Việt cử hành long trọng buổi lễ Công Bố Phán Quyết này vào ngày 29 tháng 7, năm 2018 tại San Jose, CA, 2 năm sau ngày Toà La Haye ban hành Phán Quyết ấy.

Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa VN dưới sự Lãnh đạo của VC, chủ thể của quyền lợi, - chỉ có chủ thể quyền lợi mới có tổ quyền, lại né tránh trách nhiệm, và không có động thái nào bảo vệ lãnh hải của tiền nhân để lại. Tất cả các hoạt động của lãnh đạo VC từ trước đến nay khiến cho mọi người không ai có kết luận nào khác hơn là **VC ĐÃ ÂM THẨM CHUYỂN NHƯỢNG BIỂN ĐÔNG CHO TC.** Việc làm như vậy là bất hợp pháp, vì nếu có đó chỉ là các trao đổi giữa 2 Đảng Cộng Sản Anh Em với nhau, hay là hai nhà nước xã hội chủ nghĩa với nhau, **tuyệt đối không liên hệ gì với dân tộc Việt nam.**

Do đó Người Việt hải ngoại xác nhận chủ quyền của dân tộc Việt trên Biển Đông trong buổi lễ long trọng này./.

Xém thêm Hồ Sơ Hoáng Sa & Trường Sa và Chủ Quyền Dân Tộc” các trang 498,-507. In lần VI, 2017 Hồ Sơ.... Các trang 530-533.

VÀI HÌNH ẢNH

